

شنبه ۱۳ اردیبهشت ۱۴۰۴

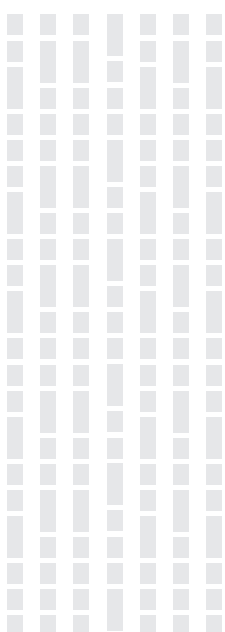
شماره ۴۴۰۱

FARHIKHTEGANDAILY.COM

FARHIKHTEGANONLINE

گفت‌وگوی «فره‌یختگان» با ۳ تن از استادان دانشگاه‌های پایتخت دربارهٔ آیندهٔ دانشگاه و فناوری‌های نو ظهور

هوش مصنوعی استاد نمی‌شود!

عضو هیئت علمی گروه کامپیوتر دانشگاه علم و صنعت:

هوش مصنوعی هیچ وقت جایگزین استاد نخواهد شد

بهروز مینایی، عضو هیئت علمی گروه کامپیوتر دانشگاه علم و صنعت و دبیر توسعه فناوری‌های هوش مصنوعی و رباتیک کشور، در پاسخ به این سؤال که آیا هوش مصنوعی می‌تواند جای اساتید را بگیرد اظهار داشت: «معتقد نیستم که هوش مصنوعی می‌تواند جای انسان را بگیرد. هوش مصنوعی جایگزین آن دسته از استادانی خواهد شد که با این نوع ابزارها و فناوری‌ها بیگانه‌اند و از آن‌ها استفاده نمی‌کنند. به‌قدری مشاغل نو و موثر در دنیای دیجیتال ایجاد می‌شود که تعدادشان چند برابر مشاغلی است که احتمالاً توسط هوش مصنوعی حذف خواهند شد. به‌عنوان نمونه، در حوزه پزشکی، تشخیص تصاویر پزشکی توسط ماشین‌ها در حال حاضر بهتر از انسان انجام می‌شود؛ یا در گردآوری و خلاصه‌سازی داده‌ها، ماشین‌ها جلوتر از انسان‌اند؛ سریع‌تر و دقیق‌تر عمل می‌کنند.»

مینایی با تأکید بر اینکه هوش‌وحی‌های هوش مصنوعی بدون چالش نیستند افزود: «آنچه موجب نوعی سوگیری نسبت به محتوای غالب می‌شود و برای افرادی که قصد دارند از آن به‌عنوان مرجع استفاده کنند، محل تردید خواهد بود. برخی افراد با نگاه سطحی، به همان نخستین پاسخی که به آن‌ها داده می‌شود اعتماد می‌کنند، اما در بسیاری از موارد، در برداشت‌های این گفت‌وگوگرهای هوشمند تناقض‌هایی وجود دارد.»

او با اشاره به دغدغه جایگزینی انسان با ابزارهای ماشینی توضیح داد: «برخی افراد، به‌ویژه آن‌هایی که نگاه اوپانیستی دارند و انسان را محور همه مسائل می‌دانند، نسبت به توانایی ابزارهای هوش مصنوعی در تقابل با توانمندی‌های انسان در وحشت‌اند. درحالی‌که ما اصلاً نگرانی‌ای از این زمینه نداریم. همان‌طور که در بیانات رهبری، همواره به ویژگی‌های مثبت این ابزار اشاره شده است. در کشور‌های اروپایی هم بعد از سال‌ها مقابله با رشد و استفاده از این نوع ابزار، همچنان افرادی به دنبال محدودیت

فناوری به هیچ عنوان نمی‌تواند جای یک انسان را بگیرد، به‌ویژه در عرصه آموزش؛ چراکه آموزش دو بُعد دارد؛ یکی بُعد انتقال مفاهیم و محتوای آموزشی فارغ از اینکه چه درسی باشد و دیگری بُعد انسانی آموزش است؛ تأثیر رفتار، الگوسازی، و آن چیزی که دانشجو یا دانش‌آموز از شخصیت استاد یا معلم دریافت می‌کند. این جنبه هیچ‌گاه از سوی هوش مصنوعی قابل ارائه نیست.» او ادامه داد: «درواقع، «روح آموزش» توسط همان اساتیدی شکل می‌گیرد که از جایگاه اساتادی مشغول تدریس است. همین حضور و رفتار اوست که برای دانشجو الگو می‌شود. ما در سنت آموزشی‌مان، چه ایرانی و چه اسلامی، همواره رابطه‌ای مرید و مرادی بین استاد و شاگرد وجود داشته است. چنین رابطه‌ای در بستر هوش مصنوعی نمی‌گنجد و این فناوری نمی‌تواند به‌تنهایی آن را بازتولید کند.» رئیس دانشکده هوش مصنوعی و فناوری‌های اجتماعی و پیشرفته واحد تهران مرکزی تصریح کرد: «با این حال، من فکر می‌کنم ما می‌توانیم بدون نگرانی از این فناوری استفاده کنیم. اتفاقاً برای انتقال مفاهیم، افزایش دقت، و حذف خستگی‌های متداول انسانی بسیار کارآمد است. ویژگی خوب هوش مصنوعی این است که خسته نمی‌شود، مطالب را کامل و شفاف توضیح می‌دهد و تا هر سطحی که بخواهید، وارد عمق مفاهیم می‌شود.» او در پایان این بخش خاطر‌نشان کرد:

عضو هیئت‌علمی گروه جغرافیای دانشگاه تهران:

جایگاه استاد و کارکرد او در کلاس تغییر خواهد کرد

حسنعلی فرجی، عضو هیئت‌علمی گروه جغرافیای دانشگاه تهران در پاسخ به این سؤال که آیا هوش مصنوعی می‌تواند جایگزین اساتید و ساختار دانشگاهی شود، گفت: «حوزه آموزش قطعاً متحول خواهد شد. همین حالا هم داریم این تحول را می‌بینیم. اما اینکه استاد به‌طور کامل حذف شود، به‌این‌ترتیب نیست. جایگاه استاد، از نظر نوع کارکردهایی که ممکن است در کلاس داشته باشد، تغییر خواهد کرد، چون وقتی از هوش مصنوعی با ابزارهای مشابه استفاده می‌کنیم، خروجی‌های این سیستم‌ها نیاز به تحلیل دارند. همین تحلیل هم یک فرد متخصص می‌خواهد. پس جایگاه انسانی همچنان حفظ می‌شود.»

فرجی در ادامه یادآور شد: «کارهایی که می‌خواهیم در علم انجام بدهیم مانند تولیدات، ساخت محصولات علمی، ارائه نظر بها، همه این‌ها به انسان نیاز دارد. باید افرادی باشند که بتوانند این تئوری‌ها را شکل دهند. این بخش‌ها جای خودشان را حفظ خواهند کرد، یعنی حتی اگر بخواهیم در آینده دانشگاه‌های قوی و باکیفیت داشته باشیم، باز هم به انسان و حضور او نیاز داریم.»

او افزود: «هوش مصنوعی یک ابزار است؛ ابزاری که می‌تواند به ما کمک کند در سادسازی امور، در جست‌وجوهای دقیق‌تر، در نگارش گزارش‌ها اما جایگاه علم به‌نظر من تغییر نمی‌کند و سر جای خودش باقی می‌ماند. البته اساتید باید خودشان را تقویت کنند و به این ابزارها مسلط شوند. آن‌هایی که نتوانند با این سیستم‌ها کار کنند، به‌تدریج از چرخه خارج می‌شوند.»

عضو هیئت‌علمی دانشگاه تهران به تغییر فضای کلاس‌های درس نیز اشاره کرد و گفت: «الان شرایط فرق کرده است. شما در حال تدریسید، هم‌زمان صدای شما

گفت‌وگوی «فره‌یختگان» با ۳ تن از استادان دانشگاه‌های پایتخت دربارهٔ آیندهٔ دانشگاه و فناوری‌های نو ظهور

هوش مصنوعی استاد نمی‌شود!

عضو هیئت علمی گروه کامپیوتر دانشگاه علم و صنعت:

هوش مصنوعی هیچ وقت جایگزین استاد نخواهد شد

ابزارهای هوش مصنوعی هستند و مسئله مسئولیت‌پذیری هوش مصنوعی را مطرح می‌کنند. ایالات متحده، چین و بسیاری از کشور‌های دیگر هم فقط به رشد اقتصادی از طریق هوش مصنوعی فکر می‌کنند.»

وی ادامه داد: «ما هم باید به دنبال رفع نیازهای کشورمان به کمک این ابزارها باشیم. یکی از نیازهایی که ما در کشور داریم، نیازهای آموزشی است. ما با کمبود استاد مواجه هستیم. در بسیاری از نقاط، استاد توانمند در دسترس نیست. عدالت آموزشی نیز، مثلاً بین استان‌های مانند تهران و دیگر مناطق، برقرار نیست. از سوی دیگر، بسیاری از استادانی که می‌توانند موثر باشند، در خارج از کشور حضور دارند. اصلاً شخصی‌سازی آموزش چیزی است که فقط از طریق هوش مصنوعی امکان‌پذیر است؛ یعنی بتوانیم هر فرد را بر اساس استعداد، توانایی و بهره ذهنی‌اش از زبایی کنیم و روند آموزش او را مطابق همان ظرفیت ادامه دهیم. یقیناً این مسیر می‌تواند تحولی اساسی و سنگین در نظام آموزش کشور ایجاد کند.»

او همچنین درباره ظرفیت‌های بالفعل دانشگاه‌ها گفت: «جامعه دانشگاهی ما که جامعه‌ای فرهیخته و با ظرفیت است، باید در تمامی رشته‌ها از هوش مصنوعی بهره ببرد. تأکید دارم، در همه رشته‌ها- تا علوم انسانی گرفته تا پزشکی، کشاورزی، دامپروزی و مهندسی- در رشته‌های مهندسی می‌توان از هوش مصنوعی به‌عنوان توسعه‌دهنده بهره گرفت و در سایر حوزه‌ها به‌عنوان بهره‌بردار. تا جایی که امکان دارد، باید از این فناوری در مسیر پژوهش و تولید محصول استفاده شود.»

استاد بی تفاوت نسبت به هوش مصنوعی

جایگاهش را از دست خواهد داد

وی در ادامه با تأکید بر نقش تحول‌آفرین این فناوری در آموزش تصریح کرد: «من فکر می‌کنم اگر به هوش مصنوعی توجه بشود و کمتر با این نگاه به آن پرداخته شود که قرار است جایگزین استاد شود... نه، هیچ وقت جایگزین استاد نخواهد شد. بله، اما نباید فراموش کنیم که آن استاد است که با کلام و رفتار خود می‌تواند تأثیر واقعی بر دانشجو بگذارد.»

پیشنهادهایی به استادان برای استفاده بهتر از هوش مصنوعی

اصغری در ادامه از تجربه خود در استفاده از هوش مصنوعی برای پیشبرد آموزش و مدیریت کلاس گفت: «خیلی کمک‌کننده بوده است. ببینید، شما وقتی یک مطلبی را تهیه می‌کنید و می‌خواهید به دانشجو‌ها درس بدهید، مایک سیلاس داریم که مصوب شده، ولی خوب در رشته ما، مانند رشته کامپیوتر، مطالب دائماً در حال به‌روزرسانی هستند. بنابراین، اولین کاری که یک مدرس، مخصوصاً در رشته ما، اما به‌نظم در همه رشته‌های می‌تواند انجام‌دهد، این است که محتوای درسی‌اش را با هوش مصنوعی مطرح کند؛ از آن سؤال کند که کاستی‌های این محتوا چیست و آن را با فرنس‌های جدید تطبیق بدهد تا غنی‌تر شود.» رئیس دانشکده هوش مصنوعی و فناوری‌های اجتماعی و پیشرفته واحد تهران مرکزی در ادامه افزود: «حتی می‌شود از هوش مصنوعی درباره شرایط کلاس یا فیدبک‌هایی که از دانشجو‌ها و دانش‌آموزان گرفته می‌شود، پرسید که چگونه می‌توانم این مطلب را با چه زبانی، با چه سطحی از عمق یا با چه بیانی ساده‌تر منتقل کنم. بنابراین بله، من خودم کاملاً از آن استفاده می‌کنم.»

او در بخش دیگری از سخنانش به تغییر شیوه جست‌وجو و پژوهش اشاره و تصریح کرد: «دیگر نیازی نیست مثلاً مثل گذشته مقالات را جست‌وجو کنیم تا ببینیم چه مقاله‌ای جدید منتشر شده است؛ الآن از هوش مصنوعی سؤال می‌کنم و البته نوع سؤال هم خیلی مهم است؛ اینکه چطور سؤال پرسید. اگر سؤال ساده پرسید، پاسخ ساده‌ای هم می‌گیرد. این خود یک مهارت است که باید آموزش داده شود؛ اینکه چگونه از هوش مصنوعی درست استفاده کنیم.»

محمد افصح خبرنگار

ظهور هوش مصنوعی و ایجاد دسترسی بی‌نظیر به اطلاعات و با قدرتی کم‌نظیر در تحلیل که امکان شخصی‌سازی، تولید محتوا و پاسخ‌گویی به سؤالات و نادانسته‌های افراد را فراهم می‌کند، سسؤال بزرگی در آذهان بسیاری از مردم این کره خاکی ایجاد کرد «آیا این فناوری تازه‌وارد، جایگاه اسنئاد را خواهد گرفت؟» اگرچه استادان دانشگاه صرفاً نقش آموزشی ندارند و از پژوهش تا فناوری و فرهنگ گستره عملکرد آن‌ها در دسترد دانشگاه را فرامی‌گیرد؛ اما

استادی که نمی‌خواهد از آن استفاده کند، جایگاهش را از دست خواهد داد. اما چه استاد، چه دانشجو، اگر از این فناوری به‌درستی استفاده کند و تبدیلی را کنار بگذارد، می‌تواند با همین ابزار، خلاقیت‌های بسیار تازای در آموزش و در نحوه تربیت بچه‌ها ایجاد کند. «مینایی با استناد به تجربه شخصی خود افزود: «من این‌ها را به‌نوعی از نزدیک لمس کرده‌ام. هوش مصنوعی قرار نیست جای سیستم آموزشی را بگیرد، اما قطعاً آن را متحول خواهد کرد. کسسانی که به این فناوری متصل‌اند، آموزش را در سطحی بسیار پیشرفته‌تر می‌توانند عرضه کنند، آن را متحول کنند، تحلیل کنند، شخصی‌سازی کنند و بهینه‌سازی را در کل سیستم آموزشی اجرا سازند. «وی سپس در باره استفاده شخصی خود به عنوان یک استاد دانشگاه از این فناوری گفت:

«من خیلی خوب از این ابزار استفاده می‌کنم. مثلاً فرض کنید در داوری رساله‌ها و پایان‌نامه‌ها؛ این ابزار به‌خوبی آن‌ها را بررسی می‌کند، ایرادها را بیرون می‌کشد، و در نتیجه من هم می‌توانم خیلی سریع‌تر یک رساله دکتری را داوری کنم. در تولید مقاله هم همین‌طور -درست است که خیالات متن نهایی را به این ابزارها سپرد- می‌توان از آن‌ها کمک گرفت تا محتوای خام را کاوش کنند، جدول تهیه کنند و ساختار اولیه را بدهند. در نهایت، خود ما هستیم که متن نهایی را تنظیم می‌کنیم.» وی در پایان این بخش تأکید کرد: «می‌خواهم تأکید کنم که هم در حوزه آموزش و هم در حوزه پژوهش، به‌شدت از این ابزارها استفاده می‌کنم و دانشجو‌یام را هم تشویق می‌کنم که حتماً از آن بهره ببرند. «مینایی در باره استفاده و بهره‌برداری دانشجو‌یان از هوش مصنوعی و چالش‌های آن اظهار داشت: «خود من در حوزه آموزش و پژوهش، در تمامی کلاس‌هایم این ابزار را وارد کرده‌ام. به دانشجو‌یان توصیه می‌کنم در مقاله‌نویسی و پاسخ‌گویی به سؤالات از این ابزارها بهره‌مند شوند. آنان را به استفاده از این فناوری تشویق می‌کنم، اما همواره تأکید دارم که نباید به خروجی فقط به‌این ابزارها نگاه مطلق داشت، بلکه باید آن را به‌عنوان ابزاری یاری‌گر در مسیر یادگیری تلقی کرد. در نهایت خود شما باید قضاوت کنید؛ چرا که این گفت‌وگوگرهای هوشمند

عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد بایان اینکه مدیریت استفاده دانشجو‌یان از هوش مصنوعی، به‌ویژه در انجام تکالیف و فرایند یادگیری، به یکی از دغدغه‌های روز استادان تبدیل شده است. توضیح داد: «در بحث هوش مصنوعی باید خیلی دقت کنیم. نوع استفاده نباید به‌گونه‌ای باشد که آن‌قدر وابسته شویم به هوش مصنوعی که برای هر سؤال کوچک یا هر سؤال در هر سطحی بخواهیم از آن پرسیم و فقط به پاسخ آن اکتفا کنیم. من به‌عنوان استاد یک درس، وقتی از دانشجو سؤال می‌پرسم یا تکلیفی می‌دهم، مطمئن هستم که خیلی از آن‌ها با کمک هوش مصنوعی پاسخ می‌دهند. ولی وقتی پاسخ‌ها را نگاه می‌کنم، از بعضی قسمت‌های پاسخ کاملاً می‌توان فهمید که از هوش مصنوعی استفاده شده است. در این‌جور موارد حتماً به دانشجو تذکر می‌دهم که پاسخ‌ها را بخه‌تر کنند یا دست‌کم بفهمند چه سؤالات پخته‌تری باید پرسند.»

اصغری در ادامه افزود: «سؤال پخته‌تر متعلق به کسی است که تخصص پیدا کرده است. کسی که هنوز دانایی و دانش کافی درباره یک موضوع ندارد، نوع سؤالش هم ساده است، و بنابراین پاسخ ساده‌ای هم دریافت می‌کند. پس نباید طوری نگاه کنیم که گویی ذهنیت، تفکر، تدبیر و خلاقیت، از دانشجو‌ها گرفته می‌شود. استاد نقشی دارد، و آن نقش این است که ارزیابی دقیق و درستی از خروجی دانشجو داشته باشد.» او اظهار داشت: «در حال حاضر می‌شود با هوش مصنوعی مقاله نوشت. ولی داوران ژورنال‌ها اگر مقاله صرفاً با استفاده از هوش مصنوعی نوشته شده باشد، آن را نمی‌پذیرند و رهیکت می‌کنند. چون چنین مقاله‌ای خام است، یعنی جایشان ایراد دارد و حتی ممکن است اشکالات عمده داشته باشد. اما کسی که تخصص دارد و باید مهارت کسب کرده باشد، تغییراتی در متن می‌دهد، آن را باز نویسی (ریوایس) می‌کند و نوع سؤالاتی که از هوش مصنوعی می‌پرسد هم در مسیر تخصصی مقاله‌نویسی است. این کار ساده و پیش پا افتاده نیست؛ تخصص خوش را می‌طلبد و دانشگاه‌ها هم متوجه این مسئله شده‌اند.»

مخصوصاً که مادر علوم انسانی هستیم و تخصص‌مان برنامه‌نویسی نیست، اما باید از کتابخانه‌ها و برنامه‌های موجود استفاده کنیم. این ابزارها خیلی در این فرایندها کمک می‌کنند.» فرجی درباره مواجهه خود با مسئله مدیریت دانشجو‌یان برای استفاده از ابزارهای هوش مصنوعی توضیح داد: «یک‌سری نگرانی وجود دارد، مثلاً در دانشگاه هم مطرح شده که باید در باره استفاده از هوش مصنوعی آیین‌نامه‌ای داشته باشیم. به نظرم به‌جای اینکه نگران باشیم دانشجو‌ها از این ابزار استفاده می‌کنند- در حالی که بالاخره مثل بقیه فناوری‌های می‌آید و مسلط می‌شود- باید نگاهمان را عوض کنیم. یک زمانی اینترنت آمد، جافتاد. بعد سیستم‌های دیگر هم آمدند. حالا این هم دارد وارد می‌شود و کمک می‌کند.»

او افزود: «در کلاس، شما باید روی موضوعاتی که دارید کار می‌کنید تسلط کافی داشته باشید. دانشجو هم کار خودش را انجام می‌دهد. اولاً باید ملاحظات اخلاقی را رعایت کنیم؛ یعنی همان‌طور که وقتی مقاله می‌نویسیم و از فرنسن استفاده می‌کنیم و به آن فرنسن می‌دهیم، اینجا هم اگر از هوش مصنوعی استفاده می‌شود، باید مشخص شود که این بخش از کار با کمک هوش مصنوعی انجام شده است.»

عضو هیئت‌علمی گروه جغرافیای دانشگاه تهران در ادامه با طرح این سؤال که اگر محتوای نهایی را سیستم بتواند بهینه کند، چه اشکالی دارد از آن استفاده کنیم، تصریح کرد: «من در کلاس درس، تمرین یا کار عملی می‌دهم. دانشجو می‌رود، کاری انجام می‌دهد و خروجی می‌آورد. اگر خروجی‌اش قابل قبول بود، پذیرفته می‌شود. ولی اگر قابل قبول نبود، باید اصلاحش کند و بهترش کند. این‌طور نیست که هوش مصنوعی بتواند همه کار‌ها را به‌طور کامل انجام دهد.»

فرجی با اشاره به استفاده کاربردی خود از این ابزار اضافه کرد: «مثلاً شما گزارش تهیه می‌کنید. هوش مصنوعی به شما یک‌سری خط و جهت می‌دهد، اما گزارش

این مسئله و دغدغه‌هایی از جنس آینده در خصوص آموزش و یاددهی و یادگیری کماکان وجود دارد و البته جدی است. «فره‌یختگان» به مناسبت روز استاد به سراغ پروانه اصغری، استاد دانشگاه آزاد و رئیس دانشکده هوش مصنوعی و فناوری‌های اجتماعی و پیشرفته واحد تهران مرکزی، بهروز مینایی، استناد دانشگاه علم و صنعت و دبیر سابق توسعه فناوری‌های هوش مصنوعی و رباتیک کشور و حسنعلی فرجی، استاد گروه جغرافیای دانشگاه تهران رفته است تا دیدگاه و نحوه مواجهه این استادان را با مسئله هوش مصنوعی جویا شود.

استادان باید بر استفاده از هوش مصنوعی مسلط شوند

پاسخ‌های متفاوتی ارائه می‌دهند و طبیعتاً شرایط و نوع سؤال می‌تواند بر پاسخ آن‌ها تأثیر بگذارد. اگر هم در داده‌ها سوگیری وجود داشته باشد، شما به‌عنوان فردی متخصص باید تشخیص دهید که این داده‌ها صد‌صد قابل اعتماد نیستند. با این حال، این ابزار‌ها در جمع‌آوری اطلاعات، خلاصه‌سازی، نتیجه‌گیری، جدول‌بندی و تولید انواع محتوای هنری یا چندرسانه‌ای، توانمندی‌های فوق‌العاده‌ای دارند و می‌توانند بسیار مؤثر واقع شوند. «وی با اشاره به این موضوع که آثار مخرب ورود ناگهانی ابزار هوش مصنوعی نیازمند بررسی بیشتر است افزود: «در دانشگاه، گاهی توان ذهنی دانشجو‌یان دچار افت می‌شود. یکی از مصداق‌های این مسئله، همان چیزی است که شما به‌درستی آن را ابعاد منفی یا نگاه سلبی می‌نامید. این موارد باید توسط رشته‌هایی مانند علوم انسانی بررسی و واکاوی شوند؛ چرا که می‌توانند بر روان انسان تأثیر بگذارند. به‌عنوان نمونه، استفاده مکرر از مسیریاب‌ها باعث شده حافظه ما برای به‌خاطر سپردن مسیرها تضعیف شود؛ دیگر کمتر مسیری را در ذهن نگه می‌داریم. خوب، این مسئله را باید تمرین کرد، گاهی نباید از این ابزار‌ها استفاده کنیم، یا باید کنارشان بگذاریم.» مینایی ادامه داد: «من باید بفهمم این فناوری چه توانایی‌هایی دارد و کجا باید در ذهن خودم جای‌گذاری‌اش کنم، یعنی باید بدانم که نباید این ابزار‌ها جای مغز من را بگیرند. باید بفهمم این مسئله ممکن است به توانایی استدلال (ریزینگ) یا حافظه ذهن آسیب بزند و برای اینکه این ظرفیت‌ها از بین نرود، کاری کرد. این مسئله چیلدی است که روان‌شناسان باید در باره‌اش حرف بزنند و بگویند ما چه باید بکنیم.»

مینایی در پایان خاطرنشان کرد: «با کلان‌تر به این مسائل نگاه کنید. این یک موضوع شخصی نیست، بلکه یک پدیده اجتماعی است. الان در غرب این یک داش‌نظهور شده و ما هم در دانشگاه‌هایمان تازه داریم به آن توجه می‌کنیم. من فکر می‌کنم دانشمندان علوم اجتماعی باید بین‌رشته‌ای فکر کنند و برای هر کدام از این ابعاد منفی، راه‌حلی ارائه دهند.»

اصغری در باره سیاست‌گذاری نوع مواجهه با تحولات فناوری در فضای آموزش عالی تأکید کرد: «اولاً باید یک اتاق فکر یا چیزی در قالب اندیشکده هوش مصنوعی و کاربرد آن در آموزش تشکیل شود؛ دانشگاه آزاد اسلامی در استان تهران راه‌اندازی کمیته هوش مصنوعی را مدنظر دارد. کاری که باید انجام‌دهیم این است که ابتدا یک «سند مادر» تعریف کنیم. در این سند باید مشخص شود که هوش مصنوعی چگونه باید در سساختارهای اداری و سازمانی مورد استفاده قرار گیرد و چگونه در ساختار تدریس و آموزش وارد شود تا دانشگاه‌ها در به سمت دانشگاه‌های مسلحه‌م‌ه برود.»

او ادامه داد: «همه این‌ها باید تعریف شود و این یک کار فوق‌العاده تخصصی است. بنابراین اصلاً نباید به‌سادگی به این موضوع نگاه کنیم که هوش مصنوعی فقط یک ابزار است که سؤالی از آن می‌پرسیم و جوابی به ما می‌دهد. نه؛ هوش مصنوعی یک تفکر است. و اگر نخواهیم از دنیا عقب بمانیم، باید خیلی اصولی به پیاده‌سازی این مسیر شروع کنیم.»

اصغری در ادامه با اشاره به اقدامات پیش‌رو گفت: «می‌توانیم در دانشگاه آزاد اسلامی در مرحله اول یک هاب هوش مصنوعی در دانشگاه ایجاد کنیم و بعد آن را به سطح ملی و حتی منطقه‌ای گسترش دهیم. برای این کار، برنامه‌ای کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت داریم تا ظرف چهار سال به این هدف برسیم.»

او در جمع‌بندی نهایی تصریح کرد: «در این مسیر، باید یک مرکز فرماندهی هوش مصنوعی طراحی و ایجاد کنیم که بتواند نحوه استفاده از این فناوری را در تمام ارکان آموزش، چه در امور اداری و آموزشی، چه در مسائل محتوایی یا موضوع محور مربوط به دانشکده‌های موضوعی، سامان دهد. این موضوع به‌هیچ‌وجه آن‌قدر ساده نیست که هر استادی بخواهد به‌صورت مستقل و سلیقه‌ای در بارش تصمیم بگیرد. فکر می‌کنم باید یک تشکله راه‌آهرمدی (رودمپ) تعریف شود که بر اساس آن، همه به‌صورت هماهنگ جلو برویم و به یک هدف مشخص و از‌زم‌ن مشخص برسیم.»

نهایی کامل نیست. در حال حاضر پروژه‌ای درباره شهر کرام که در آن از هوش مصنوعی هم کمک می‌گیرم. اطلاعاتی که از هوش مصنوعی خواستم، بعضی‌ها‌یش غلط بود. اطلاعات اشتباه داده بود. من باید تشخیص می‌دادم که این اطلاعات غلط است و قابل استفاده نیست ولی به من مسیر داده بود و راهنمایی کرده بود که چطور می‌توانم این داده‌ها را تحلیل کنم.»

استادان باید بر استفاده از هوش مصنوعی مسلط شوند

او با تأکید بر این موضوع که مواجهه با مسئله باید با روشن‌بینی انجام گیرد اظهار کرد: «به‌نظر من، اول‌از‌همه باید نگرانی‌هایی که وجود دارد را کنار بگذاریم. چون ما معمولاً نگاهمان به این فناوری‌ها منفی است؛ اینکه استفاده کنیم یا باز تردید جلو ببریم. باید نگاهمان را مثبت کنیم. بالاخره این یک فناوری است که وارد می‌آید و واقعاً هم می‌تواند به این حوزه کمک کند، چه بخواهیم و چه نخواهیم، این فناوری وارد می‌شود. «فرجی در ادامه تأکید کرد: «ما باید بتوانیم به‌صورت درست و مناسب از آن استفاده کنیم. استادان باید بر این حوزه‌ها مسلط شوند و از آن‌ها به نحو مطلوب بهره ببرند. استفاده از این سیستم‌ها نباید چشم‌پوشانه باشد، بلکه باید هوشمندانه و با آگاهی باشد. ما در دانشکده خودمان در آغاز و چند واحد درسی مرتبط با این حوزه را وارد برنامه کاره‌هایم که شاید بتواند در زمینه آموزش و پژوهش بهبود ایجاد کند.»

او در جمع‌بندی گفت‌وگو خاطر‌نشان کرد: «اگر دانشجوی فارغ‌التحصیل ما با این ابزار‌ها آشنا نباشد، در بازار جهانی عقب می‌ماند، در تعامل علمی با دیگران دچار مشکل می‌شود و در واقع یک نوع عقب‌ماندگی علمی برایش به‌وجود می‌آید. بنابراین باید شجاعانه وارد این حوزه شد، با این سیستم‌ها کار کرد و با آن‌ها کنار آمد.»